

Ekumenska molitvena osmina za jedinstvo kršćana u Osijeku

Središnje ekumensko bogoslužje Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana u gradu Osijeku predvodio je 25. siječnja 2015. u osječkoj kapucinskoj crkvi sv. Jakova đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić u zajedništvu s umirovljenim nadbiskupom Marinom Srakićem, novoimenovanim krčkim biskupom (i domaćinom) Ivicom Petanjkom te predstavnicima kršćanskih zajednica grada Osijeka.

Ovo središnje ekumensko bogoslužje bilo je vrhunac osmodnevnog ekumenskog hoda i molitve u Crkvama i crkvenim zajednicama grada Osijeka, koje je u organizaciji Ekumenskog povjerenstva osječke regije započelo 18. siječnja, a održano je pod geslom „Kaže joj Isus: Daj mi piti“ (Iv 4,7).

Sudionici bogoslužja

U ime osječko-poljskog i baranjskog episkopa Lukijana nazočio je protojerej stavrofor Mihajlo Marijanac, paroh darđanski i arhijerejski namjesnik baranjski te Dragan Vukadinović, paroh u Belom Manastiru, potom Branko Berić, biskup Evangeličke Crkve i pastor u Osijeku, Lajoš Čati-Sabo, biskup Reformirane Kršćanske Kalvinske Crkve u Hrvatskoj te Darko Turšić, pastor iste Crkve u Kotlini i tajnik Ekumenske koordinacije osječke regije, Toma Magda, predsjednik Saveza baptističkih crkava i pastor Baptističke Crkve u Osijeku te Ela Magda, pastorica iste Crkve, Matej Lazar Kovačević, nadglednik Crkve Božje u Hrvatskoj i David Kovačević, đakon Crkve Božje. Sudjelovali su i svećenici osječkih župa, redovnice, članovi Ekumenske koordinacije osječke regije te bogoslovi đakovačkog Bogoslovnog sjemeništa, koji su pjevanjem, pod vodstvom maestra Ive Andrića, rektora Sjemeništa, uz orguljsku pratnju Emanuela Matesa, animirali bogoslužje.

Uime osječko-poljskog i baranjskog episkopa Lukijana nazočio je protojerej stavrofor Mihajlo Marijanac, paroh darđanski i arhijerejski namjesnik baranjski te Dragan Vukadinović, paroh u Belom Manastiru, potom Branko Berić, biskup Evangeličke Crkve i pastor u Osijeku, Lajoš Čati-Sabo, biskup Reformirane Kršćanske Kalvinske Crkve u Hrvatskoj te Darko Turšić, pastor iste Crkve u Kotlini i tajnik Ekumenske koordinacije osječke regije, Toma Magda, predsjednik Saveza baptističkih crkava i pastor Baptističke Crkve u Osijeku te Ela Magda, pastorica iste Crkve, Matej Lazar Kovačević, nadglednik Crkve Božje u Hrvatskoj i David Kovačević, đakon Crkve Božje. Sudjelovali su i svećenici osječkih župa, redovnice, članovi Ekumenske koordinacije osječke regije te bogoslovi đakovačkog Bogoslovnog sjemeništa, koji su pjevanjem, pod vodstvom maestra Ive Andrića, rektora Sjemeništa, uz orguljsku pratnju Emanuela Matesa, animirali bogoslužje.

Homilija mons. Hranića

U svojoj homiliji, osvrćući se na susret Isusa i Samaritanke iz Ivanova Evanđelja (Iv 4,1,42), mons. Hranić je istaknuo kako se zapravo radi o susretu dviju žedi: ljudske žedi za Bogom i njegovim

spasenjem te Božje žeđi za čovjekom i njegovim dobrom. Pojašnjavajući kako se Samarijanka nakon susreta s Isusom, od osobe koja izbjegava ljude, pretvara u onu koja trči kako bi drugima kazala što je doživjela i Samarijance odvela do Židova Isusa da bi u njemu prepoznali Spasitelja svijeta, nadbiskup je rekao: „Cijeli je ovaj evanđeoski odlomak zapravo slika našega stanja, naše podijeljenosti i onih nepovjerenja koja još uvijek postoje među nama. Slika našeg ekumenskog dijaloga i, još više, Isusova pouka nama, jer On ne samo da razgovara sa ženom i potiče promjene u njoj i u srcu njezinih sumještana, nego istodobno postavlja i neke principe ekumenskog dijaloga svima nama.“

Podsjećajući da su svi vjernici u svojim konfesijama susreli Isusa na krsnom zdenцу, mons. Hranić je nastavio: „Taj susret s Isusom vodi nas do životnog zajedništva s Njim, do nutarnjeg mira i radosti te zajedništva s drugim ljudima, s čitavom Crkvom. Crkva je jedna, sveta, sveopća i apostolska. No, dogodilo nam se da smo zbog svoje moralne nedosljednosti počeli zatvarati vrata pred drugima, zatvarajući se tako u svoju konfesionalnu pripadnost. Naša konfesionalna

pripadnost postala je sredstvo distanciranja, razlikovanja, povlačenja u sebe i svoj uski konfesionalni krug. Zbog naše nedosljednosti i zatvorenosti, prakticiranje vjere drugih ponekad nam postaje samo dodatni motiv za netrpeljivost prema njima. Nekritična zatvorenost u sebe i nesposobnost susresti se sa sobom i istinom o sebi, rađaju nelagodnom, nepovjerenjem, načinom života i prakticiranjem vjere koji naliče na odlazak na zdenac „o šestoj uri“, o podne, kad smo sigurni da nećemo susresti one koji nam ne odgovaraju – baš kao i Samarijanka... No, ekumenski dijalog zahtijeva razbijanje vremenskih i prostornih uvjetovanosti te religioznih, nacionalnih, kulturnih, socioloških podjela, zidova i prepreka.“

Ističući kako Isus želi stupiti u dijalog - poštuje postupnost, ne polazi od suptilnih teoloških pitanja i razlika, nego od religiozne žeđi za Bogom - a osvrćući se na govor Samarijanke upućen sunarodnjacima, te potom i na njihovo osobno uvjerenje i promjenu srca - konverziju cijeloga naroda, nadbiskup je naglasio da konverzije i prelazak u drugu religioznu denominaciju mora biti pitanje savjesti i dubokoga osobnog uvjerenja, a ne pitanje komotnosti,

prestiza, ugleda, položaja, s čime se susreće i što vidi kod nekih članova zajednica, koji konvertiraju i tako stvaraju samo još veću podijeljenost. „Ekumenska molitvena osmina je prigoda u kojoj svi dolazimo zajedno na zdenac, u isto vrijeme i na isto mjesto. I tu susrećemo Isusa. Tu se razbijaju naše predrasude i počinju događati naše konverzije: ali ne u smislu da napuštamo svoju zajednicu i idemo u drugu, već da vidimo ono što je dobro i Božje kod drugih i tako postanemo sposobniji za svoju osobnu samokritičnost te za samokritičnost unutar naših zajednica, za priznanje naših neurednosti Isusu i za

priznanje naše žeđi. I što smo više žedni Isusa i života koji nam od njega dolazi, što više prianjamo uz Njega, to se više i mi u njemu susrećemo i u njemu postajemo jedno“, istaknuo je mons. Hranić te zahvalivši na organizaciji Ekumenskoj koordinaciji osječke regije, iskazao želju da se ekumenski susreti održavaju još kojiput tijekom godine.

Obraćanje predstavnika kršćanskih zajednica

Protojerej stavrofor Marijanac istaknuo je potrebu čovjeka da bude u zajednici što je odraz Presvetoga Trojstva, kao i težnju za besmrtnim životom, odnosno za Bogom. Nadovezujući se na homiliju, rekao je da Isus razgovara sa Samarijankom, strankinjom, iako sve zna. S jedne strane, on, Židov, a ona, Samarijanka - veliko neprijateljstvo - no Isus nadilazi te granice i poučava: ako hoćemo biti njegovi učenici, moramo i trebamo nadilaziti granice po

bilo kojoj osnovi. Iz dijaloga Isusa i Samarijanke možemo zaključiti da je Isus čovjek bez predrasuda, koji stare zidove mržnje želi srušiti, a graditi mostove pomirenja, rekao je biskup Evangeličke Crkve Berić. Opisujući susret Isusa i Samarijanke kao ekumenski susret, iskreni dijalog dviju vrlo različitih osoba koje se dobro slušaju i prihvaćaju u svojoj svojoj raznolikosti, pri čemu nitko ne negira svoj identitet, a obasjava ih nešto novo – zajedništvo, rekao je: „Uz dijalog istine i ljubavi, potreban je i dijalog duhovnosti, molitve, jer jedinstvo se ne ostvaruje od danas do sutra; ono se sastoji u zajedničkom hodu s vjernicima prema našem zajedničkome cilju ljubavi i spasenja.“

Pastor Turšić usporedio je fizičku i duhovnu žeđ, a potom naglasio: „Jedan od razloga razilaženja među kršćanima možda je i u tome što samo kada zapadnemo u tešku situaciju vapimo za Božjom milošću, te postajemo sujetni, povlačimo se u sebe, tražeći u drugima krivce. Živimo tijekom čitave godine za Boga, iz dana u dan ga molimo, uzmimo onu vodu Duha koju nam On nudi!“ Pastor Magda iz Baptističke Crkve poručio je: „Čuvajmo se ekumenizma šeste ure! Ekumenizma kada se nađemo sami sa sobom“, te pozvao prisutne na obilježavanje stote obljetnice prvoga pisanog traga o Baptističkoj

Crkvi u Osijeku. „Iskreni susret i dijalog je nužnost jer otvara novu perspektivu; i to Kristovo 'Daj mi piti' otvaranje je za uzajamnost u ljubavi koja uključuje međusobni odnos“, rekao je M. Kovačević, iz Crkve Božje u RH te istaknuo kako je Isus nadišao socijalne, kulturološke i religijske barijere da bi pristupio ovoj ženi, a s istom ljubavlju pristupa i nama želeći ugasiti i naše duboke duhovne žeđi.

Molitveni ekumenski hod

Molitvenim bogoslužjem 18. siječnja u Evangeličkoj crkvi započeo je molitveni ekumenski hod, a prvi susret dobrodošlicom je otvorio evangelički biskup Berić. Sljedećega dana bogoslužje je održano u prostoru uz Reformiranu kalvinsku crkvu. Sudjelovala je Ilona Anđel, župnica u Retfali, Andrea Langh, župnica u Vinkovcima, dok je bogoslužje predvodio Peter Sen, pastor u Hrastinu. Sen je istaknuo važnost klanjanja Bogu,

rekavši kako vjernici okupljeni u crkvama tijekom ove osmine to čine u radosti i radoznalosti. „Došli smo upoznati jedni druge. To je iskorak koji današnja politika želi, a mi ga, evo, činimo... Možemo pripadati Pavlu, Apolonu, ili kome već, no svi smo isti u jednome krštenju, u kojemu smo se po Božjem stanju našli. Isus kuca na vrata našega srca, no ona se otvaraju samo s unutarnje strane. Okupili smo se da otvorimo vrata Isusu i jedni prema drugima, a ta vrata otvaraju nam vrata raja i blagoslova koje već sada možemo okusiti“, poručio je.

U Župi sv. Ćirila i Metoda prisutne je pozdravio župnik Alojz Kovaček, Evandjelje je navijestio đakon Vedran Bilić, a na molitvu vjernika potaknuo župni vikar Dejan Henčić. Moleban Bogorodici predmolio je grkokatolički svećenik Ljubomir Sturko i sestre bazilijanke. Župnik Kovaček prisutne je potaknuo na život u kreposti, koji se kloni krajnosti. Tijekom obraćanja predstavnika Crkava i crkvenih zajednica, Andrea Langh, župnica

Reformirane Kalvinske Crkve u Vinkovcima, izrazila je zadovoljstvo zbog sudjelovanja u molitvenoj osmini te istaknula: „Ovo je prilika da učimo jedni od drugih, vidimo što nas razlikuje u štovanju Isusa Krista, ali i što nas ujedinjuje. Voljela bih da se zajednička molitva ne zaustavi nakon ovih osam dana, nego da se svi vjernici, bilo koje denominacije, osjećaju slobodnima ući u bilo koju crkvu i tamo štovati, jer znamo da Isus Krist nema nijednu denominaciju.“

U Srpskoj pravoslavnoj Crkvi Uspenija (Uznesenja) Presvete Bogorodice večernje bogoslužje 22. siječnja predvodio protojerej stavrofor Petrović, koji je prvi put sudjelovao u ekumenskoj molitvi 1973. godine u Osijeku u kapucinskoj crkvi. Pozvao je na zajedničku molitvu za postojanost svete Crkve i njeno ujedinjenje, molitvu zajedničkom Ocu i zajedničkoj Presvetoj Majci, naglasivši kako Crkva uči jedinstvo ljubavi, bez obzira na vjersku denominaciju i rasnu pripadnost. Ivan Benaković, župni vikar Rimokatoličke župe Preslavnog Imena Marijina, naglasio je: "Svaka kršćanska Crkva pozvana je biti pomoćnica koja će iznova dovesti Živoj vodi koja može utažiti žeđ.

dubine Božjega otajstva... Tek zajedno, ujedinjeni, mi kršćani možemo zdenac Božjeg otajstva donositi ljudima, i zato molimo za tu nakanu!"

To je vrelo nepresušno, generacije su se na njemu napajale, a čvrsto smo uvjereni kako će tako biti uvijek, jer je Krist nepresušno vrelo! Svjesni kako jedino crpeći vodu iz toga izvora spasenja možemo iznova postajati sve više suobličeni Isusu Kristu koji nas želi sabrati u jedno, uputimo se poniranju u dubine zdenca, no sami tamo ne možemo dospjeti. Potrebna nam je pomoć naše kršćanske braće i sestara. Samo s njima možemo ponirati u

Vjernici Baptističke Crkve u Osijeku bili su 23. siječnja domaćini i predvoditelji bogoslužja.

Pozdravljajući mnogobrojne okupljene, srdačnu dobrodošlicu na petomu susretu ekumenskog zajedništva izrazila je Ela Magda. Okupljeni su zajednički molili, a između slavljenja Boga pjesmom vjernici su čitali biblijske ulomke te predvodili molitvu zazivajući Boga Oca, Krista i Duha Svetoga, moleći za zajedništvo,

otvaranje srca i obnovu u jedinstvu te zahvaljujući Bogu za razumijevanje, posebice patnika. Šeste večeri Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana u Osijeku okupili su se u prostoru Katoličke laičke zajednice „Molitva i Riječ“ katolici, evangelici, baptisti, vjernici Srpske pravoslavne Crkve i kalvini koji su pjesmom, psalmima i molitvom slavili Boga. Ivan Jurić, duhovni asistent MiR-a i župnik Župe Preslavnog Imena Marijina, povezao je evanđeosko geslo osmine „Daj mi piti“ s konkretnim življenjem, ustvrdivši kako „žed i dalje traje“ jer Isus čezne da u svakome čovjeku prepoznamo Njega, kao što je to činila, primjerice, Majka Terezija iz Kalkute.

Na kraju molitveno-slavljeničkog zajedništva, predsjednik Ekumenske koordinacije osječke regije, mr. Japundžić, zahvalio je svima za sudjelovanje, naglasivši kako ovogodišnja tema osmine – susret Isusa i Samaritanke - potiče otvaranje svakoga od nas Božjemu izvoru: da budemo otvoreni jedni prema drugima, jer smo jedni drugima potrebni kako bismo skladno živjeli u Božjoj ljubavi. **M. Kuveždanin/N. Špoljarić**